

Nhật Ký Tu Học Kỳ 5

Ngày ... tháng ... năm ...

Hôm nay là ngày thọ bát có kiểm công cứ của đạo tràng Hoa Nghiêm. Trong tiết mục : “mỗi kỳ kể một câu chuyện”, kỳ này đến chúng Liên Trì. Trong khoảng thời gian đạo tràng cho phép, Viên An xin đại diện chúng Liên Trì kể lại một câu chuyện ngắn của quý Thầy đã giảng dạy để chúng ta cùng tham khảo tìm cho mình một hướng đi xoay quanh vấn đề an tâm niệm Phật cho người cao niên.

Kính thưa Thầy và quý liên hữu,

Khi nhìn quanh đạo tràng chúng ta, hình như vào khoảng 90% liên hữu trên 60 tuổi. Trong nhân gian khi một người trên 60 tuổi qua đời, người ta thường gọi là thọ (bao nhiêu tuổi); còn nếu qua đời trước 60 tuổi, trên mộ bia thường chỉ để là hưởng dương. Do đó quan niệm dân gian xem như 60 tuổi là đã sống trọn cuộc đời chứ không phải là 100 tuổi, con số lý tưởng, bởi vậy mấy thập niên trước chúng ta thường nghe bài hát:

*Em ơi có bao nhiêu
Sáu mươi năm cuộc đời ...*

Già, bệnh, chết là 3 cửa ải mà ai cũng phải qua trong đời mình, mà bệnh mang tính cách quyết định.

Vậy già là gì. Trong tác phẩm “Tuổi Về Chiều” ta hãy nghe bác sĩ Đỗ Hồng Ngọc viết “Già là một hiện tượng sinh lý tự nhiên, một giai đoạn phát triển bình thường của vòng đời. Già là điều tất yếu, là chuyện đương nhiên khi người ta thêm tuổi. Già cũng là điều phổ quát. Như vậy già

không riêng ai, không riêng thời nào, không riêng xứ nào. Già cũng là điều không đảo ngược được, không thay đổi được dù ngày càng có nhiều người lao vào tìm thuốc trường sinh” . Nhưng già thường hay đi đôi với bệnh hoạn.

Chắc chắn sau 60 tuổi mọi người đều có bệnh chỉ khác nhau là người yếu bộ phận này, người kia yếu về bộ phận khác. Nhiều người cố gắng giữ gìn sức khỏe, ăn uống, thể thao đầy đủ thì tiến trình bệnh tật tiến chậm lại nhưng cảm giác mắt mờ, tai lảng, hay quên, ngủ dậy uể oải, đau nhức khắp người, tâm trí nghe pháp hay quên, niệm Phật không tập trung, rất khó tu. Đó là chưa kể đến những người đang có bệnh trầm kha. Một nhà thơ nào đó đã tả bệnh khổ như sau:

*Bệnh tật đeo theo để khổ đời
Con người vì bệnh phải mòn hơi
Bệnh xui quân tử không tròn chí.
Bệnh khiến nam nhi phải lở đời
Bệnh chuyển trần gian thành địa ngục.
Bệnh mờ non nước áng mây trời
Phải chăng không bệnh là hi hữu
Nên mộng xuân hồng phải tả toi*

Thân thể già yếu luôn luôn khó chịu lại nữa tuổi càng ngày càng chồng chất, trong nỗi ám ảnh muôn đời của kiếp con người vẫn là

*Sanh từ đâu đến
Và chết đi về đâu*

Tâm trạng sợ chết là lẽ đương nhiên của chúng sinh còn nhiều chấp ngã. Có một ngày Viên An được đĩa DVD ấn tống tựa là “An Tâm Niệm Phật” của thầy Thích Giác Đăng trong kỳ Phật Thất 42 của chùa Hoàng Pháp chắc nhiều đạo hữu có nghe qua. Xin kể ra đây để chúng ta cùng tư duy, để giảm đi phần nào sợ hãi về cái sợ chết của mỗi người.

Chuyện thật như vậy (xin tóm lược):

Trên một chuyến xe đò về lục tỉnh có một cô hành khách ngồi ngoài bìa xe. Cô hành khách này vừa mua trái dưa tươi. Xe đò chạy nhanh, trời nóng nực cô muốn uống nước dưa. Khi uống xong cô quăng trái dưa qua cửa sổ của xe. Một người chạy xe gắn máy ngược chiều của xe đò vừa trò tới thì vỏ trái dưa cô hành khách quăng trúng vị chạy xe Honda. Vị này té xuống đường và chết tức khắc. Khi người ta xem xét hiện tượng và khám nạn nhân thì thấy trái dưa do 2 sức:

- một là xe đồ chạy nhanh và
 - hai là xe gắn máy chạy nghịch chiều đã trúng vào ngực nạn nhân và làm gãy xương sườn người lái xe gắn máy và khi té xuống chính cái xương sườn gãy này đâm vào tim nên ông ta chết ngay tại chỗ. Nghe đầu nội vụ gia đình nạn nhân không làm khó dễ người hành khách. Nội vụ coi như một tai nạn không cố ý và quá ngẫu nhiên chỉ bồi thường chôn cất cho gia đình nạn nhân mà thôi.

Nhưng qua câu chuyện này thầy Giác Đăng nói là: Nếu như cho quay lại cuốn phim cô quảng quả dứa lại và một người đi xe ngược chiều cũng không thể xảy ra một sự ngẫu nhiên đích xác như vậy để đi đến cái chết. Thầy Giác Đăng kết luận: “Đó là sự vận hành của nghiệp”. Ngày hôm đó đáng lý ra hai giờ sau ông mới cần đi công chuyện mà ông đã đi sớm – và tốc độ xe gắn máy và xe đồ thích hợp mới gặp nhau và cô hành khách này ngày hôm đó không muốn uống nước, cô tự nhiên muốn uống nước dứa nên đã quảng trái dứa đúng lúc và làm nạn nhân chết.

Thầy kết luận: *Sự vận hành của nghiệp đến thì nhận lãnh, sợ cũng không được, mà tránh cũng không khỏi.* Do vậy chúng ta có thể an tâm trước cái chết, không còn lo sợ vụ ảnh hưởng việc tu hành.

Vấn đề của mọi người chúng ta là “không thể nào chuyển được chiều dài của sinh mệnh”. Nhưng nhờ niệm Phật, tu tập ta có thể chuyển được chiều rộng và chiều sâu cuộc sống. Pháp sư Đạo Chúng có nói:

*Nếu biết giữ tâm mình không bệnh
 Tử sanh, bệnh khổ chỉ trò chơi
 Hoặc Tuệ Trung Thượng Sĩ có nói:
 Sanh tử thấu đáo rồi
 Nhân vậy thôi*

Sau đây xin đọc và tặng quý đạo hữu cao niên “Bài Sám Nguyên Dược Sư” của tỷ kheo Thích Minh Quang ghi tại tịnh thất Huỳnh Mai ngày 27/07/2005. Nội dung bài sám này có thể an ủi quý vị cao niên lúc bệnh khổ.

*Con quỳ đánh lễ Phật Dược Sư
 Ngưỡng nguyện quy y đáng đại từ
 Phóng quang gia hộ cho đệ tử
 Sáng tỏ đường về cõi vô dư
 Bao kiếp qua rồi con si mê*

*Gây nên nghiệp chướng rất nặng nề
 Chiêu cảm thân tâm nhiều bệnh khổ
 Nguyên xin sám hối hết mọi bề
 Bỏ ác làm lành nguyện phóng sanh
 Từ bi hỷ xả gắng tu hành
 Chuyển hóa nghiệp nhân nhiều đời trước
 Nạn tai tiêu sạch hưởng quả lành
 Nam mô Dược Sư Lưu Ly Quang
 Nguyên đáng độ người khắp thế gian
 Gia hộ cho con lia bệnh khổ
 Tùy cơ cảm ứng chẳng nghĩ bàn
 Nam mô Dược Sư Lưu Ly Quang
 Thân dù bệnh khổ chẳng được an
 Tâm giữ vững vàng luôn chánh niệm
 Tây phương chờ sẵn đóa sen vàng
 Nam mô Dược Sư Lưu Ly Quang
 Nam mô Sanh Tử Tự Tại Trang Nghiêm
 Bồ Tát Ma Ha Tát*

Kính chúc đạo tràng thân tâm an lạc, ba cửa ải lão, bệnh, tử không làm khó được chúng ta mà lại là động lực giúp ta thêm tinh tấn tu học.

Kính xin đạo tràng góp ý cho vấn đề sáng tỏ hơn để chúng ta cùng tu.

Viên An

Vũ Diệu Shiva

*Ngàn ánh mắt nhìn, ngàn bàn tay mời
 Tay trong tay luân vũ diệu tuyệt vời
 Thắng bỉ âm hải triều âm, ai gọi
 O Shiva
 Gate gate parasam gate,
 Svaha!*

Tuệ Không

